

**LIST APOSTOLSKI „MOTU PROPRIO“ PAPIEŻA PAWŁA VI
„SEDULA CURA“ O REORGANIZACJI PAPIESKIEJ KOMISJI BIBLIJNEJ**

Szczera troska, jaką Kościół zawsze żywił w sprawach coraz to lepszego rozumienia Pisma św., ażeby swoim dzieciom nieustannie dostarczać duchowego pokarmu¹, okazuje się szczególnie w naszych czasach, kiedy to Sobór Watykański II polecił, by dla ożywienia życia chrześcijańskiego obficie ukazywać wiernym niezmiernie bogactwa Słowa Bożego.

Niezwykła ważność tego obowiązku, któremu Oblubienica Chrystusa poświęca się dziś z odnowionym zapalem, słusznie domaga się od niej, aby podniosła wszelkim wysiłkiem studia biblijne. Stąd też Sobór Powszechny na czasie przypominał: *Egzegeci zaś katolicy i inni uprawiający świętą teologię powinni starać się, by wspólnym wysiłkiem pod nadzorem świętego Urzędu Nauczycielskiego, przy zastosowaniu odpowiednich pomocy naukowych, tak badać i wyklądać boskie Pisma, aby jak najliczniejsi studzy słowa Bożego mogli z pożytkiem podawać ludowi Bożemu pokarm owych Pism*².

Kiedy postęp wiedzy naszych czasów stawia w tych dziedzinach coraz to nowe — i wcale niełatwe do rozwiązania — pytania, zadanie tych, którzy zajmują się Pismem św., staje się trudniejsze. A chociaż przeprowadzają oni swoje badania zgodnie z naukowymi wymaganiami, nie zapominają jednak, że Bóg powierzył Pismo św. nie prywatnemu osądowi uczonych, lecz swojemu Kościołowi, i dlatego też winno być ono zawsze interpretowane zgodnie z normami chrześcijańskiej tradycji i hermeneutyki, pod opieką Urzędu Nauczycielskiego Kościoła³.

Powodowani przeto chęcią podtrzymania w sposób skuteczniejszy rozwoju zdrowej nauki biblijnej i uchronienia wykładni Pisma św. od jakiegokolwiek dowolności oraz skuteczniejszej koordynacji wzajemnej współpracy egzegetów i teologów ze Stolicą Apostolską⁴, uznaliśmy za słuszne zwrócić szczególną uwagę na Papieską Komisję Biblijną, ustanowioną przez naszego poprzednika, Leona XIII, listem

¹ Zob. Konst. dogm. *Dei Verbum*, n. 23.

² Tamże, n. 23.

³ Zob. Sob. Wat. I, sess. III, cap. II, *De revelatione*; Sob. Wat. II, Konst. dogm. *Dei Verbum*, n. 12.

⁴ Zob. Konst. dogm. *Dei Verbum*, nn. 12 i 23.

apostolskim *Vigilantiae studii*que, dnia 30 października 1902 roku, w tym właśnie celu, by służyła rozwojowi studiów biblijnych. Korzyści, jakie płyną z ochraniań i rozwijania studiów biblijnych przez tę Komisję od chwili jej założenia aż dotąd, przekonały nas o jej użyteczności i potrzebie. Ponieważ jednak Kościół może zbierać jeszcze większe owoce, nic nie stoi — według naszego mniemania — na przeszkodzie, ażeby zreorganizować ową Papieską Komisję, tak by odnośnie sposobu działania, propozycji i wniosków, podejmowania różnych zadań czy też wreszcie liczby i wyboru członków — mogła skuteczniej działać stosownie do aktualnych wy-mogów chrześcijańskiej społeczności.

Dlatego po dojrzałym namyśle, z własnej inicjatywy i na mocy naszej władzy apostolskiej, postanawiamy i określamy następujące zasady w sprawie reorganizacji Papieskiej Komisji Biblijnej.

1. Komisja Biblijna, zadaniem której jest podtrzymywać studia biblijne i służyć pomocą Urzędowi Nauczycielskiemu Kościoła w interpretacji Pisma św., zostaje zreorganizowana wedle nowych norm oraz złączona ze Świętą Kongregacją dla Nauki Wiary.

2. Funkcję przewodniczącego Komisji Biblijnej pełni kardynał prefekt Świętej Kongregacji dla Nauki Wiary, wspomagany przez zastępcę wybranego spośród członków Komisji.

3. Komisja Biblijna składa się z biblistów wywodzących się z różnych szkół i narodowości, odznaczających się wiedzą, roztropnością oraz zmysłem katolickim odnośnie Urzędu Nauczycielskiego Kościoła.

4. Członkowie Komisji Biblijnej są mianowani przez Papieża na wniosek kardynała przewodniczącego, po konsultacji Konferencji Biskupich, na okres pięciu lat, po wygaśnięciu którego mogą zostać ponownie zatwierdzeni. Liczba członków nie powinna przekraczać dwudziestu.

5. Sekretarz Komisji Biblijnej jest mianowany na okres pięcioletni przez Ojca świętego na wniosek przewodniczącego tejże Komisji i wchodzi w skład konsultorów Świętej Kongregacji dla Nauki Wiary. Po wygaśnięciu okresu pięcioletniego może być ponownie zatwierdzony. Wypada, by kardynał przewodniczący — o ile jest to możliwe — przeprowadził konsultacje wśród członków Komisji, zanim przedłoży Ojcu świętemu nazwiska kandydatów na stanowisko sekretarza.

6. Zebranie plenarne Komisji Biblijnej winno się odbyć przynajmniej raz w roku.

7. Jeżeli wymaga tego studium szczegółowych zagadnień, kardynał przewodniczący może powołać specjalne podkomisje spośród członków specjalistów od tychże zagadnień, którzy po zakończeniu

studium tracą mandat. Podkomisje za zgodą przewodniczącego Komisji mogą powołać także innych specjalistów, w razie potrzeby nawet niekatolików. Powołani do takiej konsultacji nie stają się członkami Komisji.

8. Członkowie Komisji Biblijnej mogą być konsultowani także pisemnie.

9. Zagadnienia i sprawy wymagające studiów są wyznaczane albo przez Ojca świętego, albo przez przewodniczącego Komisji na wniosek bądź to Świętej Kongregacji dla Nauki Wiary, bądź też Synodu Biskupów, względnie Kongregacji Biskupich lub samej Komisji Biblijnej na podstawie sugestyj jej członków, lub też wreszcie uniwersytetów katolickich czy stowarzyszeń biblijnych, przy zachowaniu n. 136. Konstytucji apostolskiej *Regimini Ecclesiae universae*.

10. Wnioski, do jakich dojdzie na posiedzeniu plenarnym Komisja Biblijna, uwzględniając w razie potrzeby wcześniejsze prace komisji specjalnych, są przedkładane Ojcu świętemu i dane do dyspozycji Świętej Kongregacji dla Nauki Wiary.

11. Zadaniem Komisji Biblijnej jest przeprowadzanie badań, a także przygotowanie instrukcyj i dekretów, które mogą być prawnie ogłoszone przez Świętą Kongregację dla Nauki Wiary, ze specjalną wzmianką o Komisji Biblijnej, przy aprobachie Ojca świętego, chyba że sam Papież w szczególnych przypadkach postanowi inaczej.

12. Komisja Biblijna będzie się troszczyć o utrzymanie łączności z różnymi szkołami biblijnymi, zarówno katolickimi jak i niekatolickimi.

13. Przed wydaniem nowych norm w sprawach biblijnych należy radzić się Komisji Biblijnej.

14. Komisja Biblijna kontynuuje — dopóki nie zostanie inaczej postanowione — nadawanie stopni akademickich w dziedzinie bibliistyki wedle specjalnych norm odpowiednio przystosowanych.

15. Członkowie Komisji Biblijnej zachowywać będą najwierniej sekret dotyczący spraw rozpatrywanych przez Komisję, odpowiednio do ich natury i ważności, stosując się do norm, które odnoszą się do tegoż sekretu.

Cokolwiek w naszym liście *motu proprio* wydanym zostało postanowione, polecamy jako pewne i zatwierdzone, a swoje pełne skutki osiągające począwszy od dnia 8 lipca tegoż roku, bez względu na postanowienia przeciwnie, nawet cieszące się specjalną wzmianką.

Dan w Rzymie, u świętego Piotra, dnia 27 czerwca 1971 roku, naszego pontyfikatu roku dziewiątego.